

ца. Человѣкъ бы мыслилъ че е глуха, пакъ тя всѣ-
кога чюва и най-малкыя гльчъ, қой-то открыва жи-
вота; вижда ся като да е слѣпа, нѣ тя набутва най-
малко-то настѣкомо, кое-то пѣлзи по трѣвѣ-тѣ. Въ
рѣка си дѣржи една остра коса, коя-то тя точи не-
прѣстанно. Около неїхъ хвърчижъ черны-ты печали,
строгы-ты недовѣрія, отмыщенія-та облѣты съ крѣвъ
и покрыти отъ раны; безправѣдни-ти гнѣвове; Сре-
бролюбіе-то, кое-то ся пояда като чѣрви; отчайваніе-
то кое-то ся кѣса и дере съ самы-ты си рѣцѣ; прѣ-
дателство-то, кое-то глѣда да ся насити съ крѣвъ, и
кое-то не може веке да ся радва на злны-ты,
дѣто е направило; зависть-та, коя-то излива на о-
коло си сѣмътоноснѣ-тѣ свою отровъ, и коя-то ся
разярява като не може веке да поврѣди; немилосрѣ-
діе-то, кое-то само си копае единъ трапъ безъ дѣло,
дѣто тамъ пада ненадѣйно; грозы-ты привижданія
призрачи-ти, кои-то прѣставляватъ мѣртвы-ты за да у-
страшивать живы-ты; страшни-ти съновиденія; сичкы-
ты тыя опасны изображенія стояжть около Плутона и
напълняять палата, дѣто той сѣди.

[Шатобріанъ]

5 обезяна (маймунъ)

Една стара и зла обезяна като умря, сѣнка-
та ѹ слѣзе въ тѣмно-то Плутоново (*) сѣдалище

[* Еогъ на Ада [тамата]